

Particularities of Agricultural Business Development in the EU Countries

Tetyana Usyuk

The Department
of Enterprise Foreign Economic Activity
of Zhytomyr National Agroecological University,
7 Saryi Boulevard, Zhytomyr, UKRAINE.
E-mail: usjuktanja@rambler.ru

The article focuses on the particularities of agricultural business development and outlines the main problems faced by the economic sphere in the EU countries.

The paper analyzes the definition of 'entrepreneurship', which is extremely broad and substantial and embraces economic, legal, political, and historical relations.

The role of agricultural business in the development of the EU countries was defined. The agricultural business:

- is one of the leading sectors of economy;
- is formed on the basis of small commodity production;
- defines rates of economic development, structure and qualitative GDP characteristic;
- is characterized by rapid payback of costs and freedom of market choice;
- ensures saturation of the market with agricultural products, foodstuffs and manufactured goods and convenience services, creates additional workplaces for rural dwellers;
- has high mobility rate and rationality of management structure;
- forms a new social group of owners-entrepreneurs in the rural area.

It was established that the EU creates favourable conditions for the development of entrepreneurship in rural areas, including provisions of guarantees for private property, economic independence, freedom of actions of entrepreneurs, credit and funding benefits and support in attraction of investments.

It was proved that entrepreneurial formations in rural EU areas obtain efficient support on the part of the state. Policy of countries with respect to support of agricultural business is implemented via special programs realized under the auspices of the European Union. It was established that financial measures of the member countries are aimed not only at the direct increase of financial opportunities of entrepreneurial activity, but also have incentive nature and are designed to direct their development, with due account for the nationwide goals.

*Translated by Polyglot Translation Bureau
<http://www.polyglot-lviv.com>*

Особливості розвитку сільського підприємництва в країнах ЄС

Тетяна Усюк*

Кафедра ЗЕД підприємств Житомирського національного агроекологічного університету
УКРАЇНА, м. Житомир, бульвар Старий, 7
E-mail: usjuktanja@rambler.ru

У статті досліджено особливості розвитку сільського підприємництва та окреслено основні проблеми господарювання в країнах Європейського Союзу. Головний акцент спрямовано на законодавчу та фінансово-кредитну складову державної підтримки сільських підприємницьких формувань в країнах ЄС.

Ключові слова – підприємництво, підприємницька діяльність, сільські підприємницькі формування.

I. Вступ

Розвиток підприємництва та підприємницької активності в сільській місцевості є перспективним напрямом соціально-економічного розвитку Європейського Союзу (ЄС). Успішне становлення та функціонування підприємницьких формувань забезпечують сприятливі умови для зайнятості населення, розвитку конкуренції, використанню ресурсів, оздоровленню економіки та підвищенню експортного потенціалу країн. Дослідження особливостей розвитку сільського підприємництва дозволить сформувані пріоритетні напрями становлення підприємницької діяльності в Україні.

II. Постановка проблеми та аналіз останніх досліджень

Теоретичні та практичні питання дослідження формування та розвитку підприємництва висвітлено у працях вітчизняних вчених-економістів таких, як З. Варналій, В. Геєць, В. Зіновчук, Т. Зінчук, А. Наливайко, А. Чухно. Особливості функціонування сільських підприємницьких формувань в країнах ЄС потребують подальшого дослідження з метою адаптації європейського досвіду до умов становлення та розвитку підприємництва в Україні.

III. Основний матеріал

Ефективність сільської економіки країн ЄС безпосередньо залежить від успішної підприємницької діяльності. Розвиток сільського підприємництва сприяє раціональному комбінуванню факторів виробництва та забезпеченню працевлаштування сільських жителів. Підприємницька діяльність характеризується

* Науковий керівник – д.е.н., професор Т.О. Зінчук Житомирський національний агроекологічний університет

такими ознаками як свобода вибору напрямів, методів і видів діяльності, самостійність у прийнятті рішень, орієнтація на досягнення комерційного успіху та інноваційний характер діяльності [1]. З огляду на це, термін "підприємництво" варто визначати як творчий та ініціативний вид діяльності, пов'язаний з досягненням економічного та соціального ефекту за рахунок застосування новаторських ідей, новітніх технологій та вкладення інвестицій.

Розвиток сільського підприємництва в ЄС має важливі економічні та соціальні переваги. Це спричинено тим, що підприємницька діяльність забезпечує не лише зайнятість сільського населення, розвиток конкурентоспроможності та зростання економіки країн, але й сприяє самореалізації та досягненню цілей. Виробнича структура в сільському підприємстві Європейського союзу представлена в основному сімейними фермами та виробничими кооперативами.

У рамках ЄС здійснюється системна політика підтримки сільського підприємництва. Головними цілями такої політики є:

- зміцнення єдиного внутрішнього ринку;
- інтернаціоналізація підприємницької діяльності на рівні підприємств;
- усунення адміністративних бар'єрів;
- створення єдиного економічного простору в ЄС, за напрямом уніфікації законодавчої бази по підприємству [4].

Для розвитку підприємницької діяльності в сільській місцевості ЄС створюються сприятливі умови, серед яких забезпечення гарантій приватної власності, господарська самостійність, свобода дій підприємців, боротьба з монополізмом, пільгове кредитування і фінансування, допомога в отриманні інвестицій [3].

Державне регулювання сільського підприємництва ЄС здійснюється за рахунок розвиненої законодавчої бази, розробки і реалізації цільових програм фінансового, технологічного, інформаційного та кадрового сприяння. Політика підтримки підприємницьких формувань в сільській місцевості здійснюється через спеціальні програми, які реалізуються під егідою Євросоюзу. Основна відповідальність за розвиток сільського підприємництва в країнах ЄС покладена на міністерства та спеціальні відділи з питань розвитку та функціонування підприємництва.

Країни-учасниці ЄС зобов'язані проводити активну державну політику з підтримки підприємницької ініціативи та заохочення населення до ведення бізнесу в сільській місцевості. Ця політика базується на вертикальному і горизонтальному підходах до вирішення проблем з створення та функціонування підприємницьких структур. Вертикальний підхід базується на заходах орієнтованих на виключно підприємницьку діяльність, горизонтальний – на захисті інте-

ресів підприємців інших сферах (технічні розробки, туризм, соціально-економічна діяльність та ін.) [2].

З огляду на це, підприємницька ініціатива в ЄС вважаються однією з головних рушійних сил економічного розвитку і є одним із дієвих засобів структурної перебудови, усунення диспропорцій на окремих товарних ринках, активізації інноваційних процесів, розвитку конкуренції тощо. Сільське підприємництво є, по суті, найдемократичнішим суспільним інститутом, який практично нічого не коштує бюджету, забезпечуючи при цьому значну частку валового внутрішнього продукту і більшість робочих місць.

IV. Висновок

У країнах ЄС ефективно діє політика підтримки підприємництва, зокрема, сільського. Головною її ціллю є збалансування інтересів держави та бізнесу, забезпечення оптимальних умов для підприємницької діяльності, підвищення конкурентоздатності бізнесу. Таким чином, вивчення досвіду розвитку сільського підприємництва в країнах ЄС сприяє розвитку державної політики шляхом поєднання, узгодження, комбінування різних форм, методів, засобів регулювання та підтримки. Головними серед яких є: законодавчо-правова інституційна, фінансово-кредитна підтримка, цільове субсидування, пільгове кредитування, цільове бюджетне фінансування, створення різних кредитно-фінансових та інвестиційних організацій, сприятлива податкова політика, інформаційно-консультативна, організаційно-управлінська підтримка, технологічне навчання та технічна допомога.

Література

- [1] Заборовець Ю.О. Науково-методичні основи формування регіональної системи підприємництва / О.Ю. Заборовець // Проблеми системного підходу в економіці. Електронне наукове фахове видання. Збірник наукових праць. 2009 - №3. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/PSPE/2009_3/Zborovets_309.htm
- [2] Калинин А.В. Анализ развития и состояние малого и среднего бизнеса в мире // Экономика, предпринимательство и право. – 2011. – № 4. – С. 3-12.
- [3] Степанова А.И. Особенности российского предпринимательства на современном этапе / А.И. Степанова // Успехи современного естествознания. Экономические науки. – 2008. – № 11 – С. 44-47
- [4] Федорова А. Система поддержки малого и среднего бизнеса в Эстонии и ЕС / А. Федорова // [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.abconsult.ee/index.php?lang=rus&id=32>